

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 6ης Ιουλίου 1993 *

Στην υπόθεση T-12/93 R,

Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel, οργάνωση εκπροσωπήσεως του προσωπικού διεπόμενη από το βιβλίο IV του γαλλικού κώδικα εργασίας, και

Comité d'établissement de Pierval, οργάνωση εκπροσωπήσεως του προσωπικού διεπόμενη από προαναφερθέν νομοθέτημα,

με έδρα το Vittel (Γαλλία), εκπροσωπούμενες από τους François Nativi, Héléne Rousseau και Françoise Bienayme-Galaz, δικηγόρους Παρισιού, επικουρούμενες από τον Aloyse May, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο αυτό δικηγόρο, 31, Grand-rue,

αιτούσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Francisco Enrique González Díaz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Gérard de Bergues, εθνικό εμπειρογνώμονα αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Anneschino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 1992, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (IV/M.190 — Nestlé/Perrier, EE L 356, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Τα ουσιώδη περιστατικά που έδωσαν λαβή στη διαφορά της οποίας επελήφθη το Πρωτοδικείο, όπως προκύπτουν από τα υπομνήματα που κατέθεσαν οι διάδικοι και τις προφορικές εξηγήσεις που έδωσαν κατά τη συνεδρίαση, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής.
- 2 Στις 25 Φεβρουαρίου 1992 η Nestlé SA (στο εξής: Nestlé) κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 4064/89), δημόσια πρόταση αγοράς των μετοχών της Source Perrier SA (στο εξής: Perrier). Αφού προέβη στον έλεγχο της κοινοποίησης, η Επιτροπή αποφάσισε, στις 25 Μαρτίου 1992, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, περίπτωση γ', του κανονισμού 4064/89, να κινήσει τη διαδικασία, για τον λόγο ότι η κοινοποιηθείσα πράξη συγκεντρώσεως προκαλούσε σοβαρές αμφιβολίες ως προς το συμβατό της με την κοινή αγορά.
- 3 Στις 22 Ιουλίου 1992, ενόψει ιδίως των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Nestlé έναντι της, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση που κήρυσσε την πράξη συγκεντρώσεως συμβατή με την κοινή αγορά (στο εξής: απόφαση). Η απόφαση συνοδεύεται από όρους και υποχρεώσεις για να εξασφαλιστεί ότι η Nestlé θα τηρήσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβε. Μεταξύ των όρων αυτών, η απόφαση προβλέπει ότι η Nestlé πρέπει να πωλήσει σε ανταγωνιστή που θα υποβληθεί στην έγκριση της Επιτροπής, και εντός προθεσμίας που καθορίζει η ίδια απόφαση, τα σήματα και τις πηγές Vichy, Thonon, Pierval, Saint-Yorre και ορισμένο αριθμό άλλων τοπικών πηγών, καθώς και τις εγκαταστάσεις εμφιαλώσεως που αντιστοιχούν σ' αυτές τις πηγές.

- 4 Στις 26 Ιανουαρίου 1993 η Nestlé παρουσίασε στην Επιτροπή έναν αγοραστή, τον όμιλο Castel, που ασκούσε ήδη τις δραστηριότητές του στον τομέα των ποτών. Ο αγοραστής αυτός δήλωσε ότι ενδιαφέρεται για την αγορά τριών από τις μεγάλες πηγές που η Nestlé δεσμεύθηκε να πωλήσει (Vichy, Thonon, Saint-Yorre), καθώς και ορισμένου αριθμού πηγών μικρότερης σημασίας. Επειδή η Επιτροπή έκρινε ότι η παραχώρηση αυτή δεν ικανοποιούσε πλήρως τους όρους της αποφάσεως, οι όμιλοι Nestlé και Castel συνήψαν, στις 18 Φεβρουαρίου 1993, νέα συμφωνία που αφορούσε επίσης, πλην των πηγών που ήδη αναφέρθηκαν, τη μεταβίβαση της πηγής Pierval.
- 5 Στις 3 Μαρτίου 1993 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοινωθέν τύπου, με το οποίο έκανε γνωστό ότι η πρόταση εξαγοράς που υπέβαλε ο όμιλος Castel αποτελούσε αποφασιστικό στοιχείο για τη συνδρομή όλων των προβλεπομένων όρων και ανήγγειλε ότι θα προέβαινε στην οριστική ρύθμιση της υποθέσεως αυτής μόλις αρθούν τα εμπόδια για την πραγματική μεταβίβαση των πηγών, ιδίως καθόσον αφορά τη μεταβίβαση στον όμιλο Castel των δικαιωμάτων εκμετάλλευσής των πηγών του Vichy και του Thonon, που κατείχαν αντίστοιχα το Γαλλικό Δημόσιο και ο δήμος του Thonon-les-Bains.

Διαδικασία

- 6 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Φεβρουαρίου 1993 η comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel, η comité d'établissement de Pierval και η Fédération générale agroalimentaire-CFDT άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως.
- 7 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Μαρτίου 1993, η comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel και η comité d'établissement de Pierval (στο εξής: αιτούσες) υπέβαλαν επίσης, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, αίτηση με την οποία ζητούν κυρίως την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως και, επικουρικά, να διατάξει το Πρωτοδικείο την αναστολή της αποφάσεως κατά το μέρος που επιβάλλει τη μεταβίβαση της πηγής του Pierval, μέχρι πέρας της δίκης επί της ουσίας.

- 8 Η Επιτροπή κατέθεσε τις έγγραφες παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 17 Μαρτίου 1993. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές εξηγήσεις τους στις 23 Μαρτίου 1993.
- 9 Με διάταξη της 2ας Απριλίου 1993, T-12/93 R, CCE Vittel και CE Pierval κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. II-449), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε την Επιτροπή να ενημερώσει το Πρωτοδικείο, μόλις λάβει τα σχετικά στοιχεία, ότι πληρούνται όλοι οι όροι της μεταβιβάσεως του ενεργητικού που προβλέπονται στην απόφαση, ειδικότερα δε, ότι ήρθαν τα εμπόδια μεταβιβάσεως των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως του Vichy και του Thonon. Με την ίδια διάταξη, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως, καθόσον εξαρτά τη δήλωση του συμβατού της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως προς την τήρηση του όρου σχετικά με τη μεταβίβαση του Pierval, μέχρις ότου ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής αποφανθεί, υπό το φως των πληροφοριών που θα του παράσχει η Επιτροπή, επί των αιτήσεων που επελήφθη.
- 10 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Ιουνίου 1993 η Επιτροπή πληροφόρησε το Πρωτοδικείο ότι της ανακοινώθηκε, στις 27 Μαΐου 1993, η συμφωνία μεταβιβάσεως του εν λόγω ενεργητικού μεταξύ Nestlé και Castel, καθώς και η συγκατάθεση που έδωσαν τόσο το Γαλλικό Δημόσιο, όσον αφορά την κτήση από την Castel της Compagnie fermière de Vichy, κατόχου της αδειας εκμεταλλεύσεως της πηγής Vichy-Célestins, όσο και ο δήμος του Thonon-les-Bains, καθόσον αφορά την παραχώρηση νέου δικαιώματος εκμεταλλεύσεως της πηγής Thonon. Με την ευκαιρία αυτή, η Επιτροπή διαβίβασε στο Πρωτοδικείο ένα ανακοινωθέν τύπου του γαλλικού Υπουργείου Προϋπολογισμού, της 5ης Μαΐου 1993, που ανέφερε ότι ο Υπουργός Προϋπολογισμού είχε εγκρίνει τη συμφωνία που επήλθε μεταξύ των ομάδων Nestlé και Castel σχετικά με τη μεταβίβαση των πηγών του Vichy, καθώς και τηλεομοιοτυπία του γενικού γραμματέα της δημορχίας του Thonon-les-Bains, της 25ης Μαΐου 1993, που ανέφερε ότι το δημοτικό συμβούλιο είχε εγκρίνει «την προσθήκη στη συμφωνία μεταβιβάσεως που συνδέει το SEMT και τον δήμο».
- 11 Με έγγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιουνίου 1993 η Επιτροπή υπέβαλε στο Πρωτοδικείο αντίγραφο των πρακτικών της συνεδριάσεως της 24ης Μαΐου 1993 του δημοτικού συμβουλίου του δήμου του Thonon-les-Bains, κατά τη διάρκεια της οποίας ο δήμος αυτός ενέκρινε την προσθήκη στη συμφωνία μεταβιβάσεως της εκμεταλλεύσεως του μεταλλικού νερού του Thonon.

- 12 Αφού έλαβε γνώση των πληροφοριών που διαβίβασε η Επιτροπή σε εκτέλεση της προαναφερθείσας διατάξεως της 2ας Απριλίου 1993, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαπιστώνει ότι όλοι οι όροι σχετικά με τη μεταβίβαση του ενεργητικού που προβλέπονται από την απόφαση πληρούνται εκ πρώτης όψεως και κρίνει ότι έχει αρκετά διαφωτιστεί για να μπορέσει να αποφανθεί επί του βασίμιου της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Σκεπτικό

- 13 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Πρωτοδικείο μπορεί, εφόσον κρίνει ότι το απαιτούν οι περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 14 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων που προβλέπουν τα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. ως πλέον πρόσφατη την προαναφερθείσα διάταξη της 2ας Απριλίου 1993).
- 15 Για την ανάπτυξη των ισχυρισμών και επιχειρημάτων των διαδίκων το Πρωτοδικείο παραπέμπει στην προαναφερθείσα διάταξη της 2ας Απριλίου 1993. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή.

Επί του αντικειμένου της αιτήσεως και της σταθμίσεως των εμπλεκόμενων συμφερόντων

- 16 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η παρούσα αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων αποβλέπει κυρίως στην αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή επέτρεψε να αναλάβει η Nestlé τον έλεγχο της Perrier, επικουρικά δε, να διατάξει το Πρωτοδικείο την αναστολή της αποφάσεως κατά το μέρος που απαιτεί τη μεταβίβαση του Pierval, μέχρι πέρατος της δίκης επί της ουσίας.

- 17 Καθόσον αφορά, καταρχάς, την αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως, πρέπει να τονισθεί εκ προοιμίου ότι μια τέτοια αναστολή θα ισοδυναμούσε με αναστολή, καθ' όλη τη διάρκεια της δίκης, της αδειας που χορήγησε η Επιτροπή για τη διενέργεια της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως, κατά συνέπεια δε, και της ασκήσεως από τη Nestlé του δικαιώματος ψήφου μέσα στον όμιλο Perrier, πράγμα που θα μπορούσε να εμποδίσει σοβαρά αυτή την ίδια τη λειτουργία των επιχειρήσεων του ομίλου.
- 18 Καθόσον αφορά περαιτέρω την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με σκοπό να διατάξει το Πρωτοδικείο την αναστολή της αποφάσεως, καθόσον με αυτήν επιβάλλεται η μεταβίβαση του Pierval, μέχρι πέρατος της δίκης επί της ουσίας, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ένα τέτοιο μέτρο θα ισοδυναμούσε με αναστολή, έστω και μερική, της εκτελέσεως των δεσμεύσεων, που αναφέρονται πιο πάνω στη σκέψη 3, τις οποίες ανέλαβε η Nestlé έναντι της Επιτροπής και με τον τρόπο αυτό θα οδηγούσε στο να παραταθεί μια κατάσταση που χαρακτηρίστηκε με την απόφαση ως δεσπόζουσα θέση η οποία μπορεί να επιφέρει αμετάκλητες συνέπειες στον ανταγωνισμό στον οικείο τομέα, στην οποία αποβλέπουν ακριβώς να θέσουν τέλος οι όροι και οι υποχρεώσεις που επέβαλε η απόφαση. Πράγματι, η τήρηση όλων αυτών των δεσμεύσεων, εντός της προθεσμίας που καθόρισε η απόφαση, αποτελεί την προϋπόθεση επί της οποίας στηρίζεται η άδεια που έδωσε η Επιτροπή για την πραγματοποίηση της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως.
- 19 Ενόψει μιας τέτοιας πραγματικής και νομικής καταστάσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής οφείλει να σταθμίσει όχι μόνο το ειδικό συμφέρον των αιτουσών να επιτύχουν την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και το γενικό συμφέρον που έχει η Επιτροπή να αποκαταστήσει τον πραγματικό ανταγωνισμό, αλλά επίσης τα συμφέροντα τρίτων όπως της Nestlé και της Castel, έτσι ώστε να αποφευχθεί συγχρόνως η δημιουργία αμετακλήτου καταστάσεως και η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης σε βάρος κάποιου από τους διάδικους ή τρίτου ή ακόμη του δημόσιου συμφέροντος (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1992, T-96/92 R, CCE Grandes Sources κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2579).
- 20 Πρέπει να τονισθεί σχετικά ότι σε μια κατάσταση σαν την προκειμένη όπου τα μέτρα που οι αιτούσες ζητούν από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων μπορούν να έχουν σοβαρή επίπτωση στα δικαιώματα και τα συμφέροντα τρίτων, οι οποίοι δεν είναι διάδικοι και δεν μπόρεσαν επομένως να ακουσθούν, τέτοια μέτρα μπορούν να δικαιολογηθούν μόνον αν καθίσταται εμφανές ότι χωρίς αυτά οι αιτούσες θα μπορούσαν να εκτεθούν σε κατάσταση ικανή

να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή τους (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Μαΐου 1978, 92/78 R, Simmenthal κατά Επιτροπής, Rec. 1978, σ. 1129· βλ. ως πλέον πρόσφατη την προαναφερθείσα διάταξη CCE Grandes Sources κ.λπ. κατά Επιτροπής).

- 21 Υπό το φως αυτών των σκέψεων ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να ερευνήσει αν πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις που επιτρέπουν νομίμως τη χορήγηση των ζητουμένων προσωρινών μέτρων.

Επί της υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης

- 22 Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το επείγον μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως για να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο που ζητεί την αναστολή εκτελέσεως εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμένει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί βλάβη που θα συνεπήγετο σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες σε βάρος του (βλ. ως πλέον πρόσφατη τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψη 22).
- 23 Επί του σημείου αυτού οι αιτούσες προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι η μεταβίβαση της εγκαταστάσεως του Pierval θα τους προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη, η οποία είναι άμεση και βεβαία. Κατά τις αιτούσες, η μεταβίβαση του ενεργητικού της πηγής Pierval προσβάλλει το συμφέρον των μισθωτών αυτής της εγκαταστάσεως, ειδικότερα, καθώς και των μισθωτών της εταιρίας Vittel, γενικώς, διότι η μεταβίβαση αυτή αποτελεί προσβολή του δικαιώματός τους να διατηρηθεί η παρουσία της επιχειρήσεως, δεδομένου μάλιστα ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το οικονομικό αντάλλαγμα αυτής της μεταβιβάσεως είναι μηδαμινό. Εξάλλου, οι αιτούσες υπογραμμίζουν ότι οι μισθωτοί της Pierval δεν θα είναι πια σε θέση, λόγω της μεταβιβάσεως, να απολαμβάνουν τα σημαντικά κοινωνικά πλεονεκτήματα που τους παρέχονται είτε βάσει της ατομικής τους συμβάσεως είτε βάσει της συλλογικής συμβάσεως που ισχύει στην εταιρία Vittel. Κατά την άποψη των αιτουσών, η βλάβη αυτή είναι ανεπανόρθωτη, καθόσον η μεταβίβαση, αν πραγματοποιηθεί, θα δημιουργήσει νομικά αποτελέσματα τα οποία θα είναι αδύνατο να μεταβληθούν, παρά την ύπαρξη ανασταλτικών ή διαλυτικών όρων. Προσθέτουν δε ότι η βλάβη αυτή απορρέει άμεσα από την απόφαση της Επιτροπής που επέβαλε ως προϋπόθεση της κηρύξεως συμβατής με την κοινή αγορά της συγκεντρώσεως μεταξύ Nestlé και Perrier τη μεταβίβαση διαφόρων πηγών, μεταξύ των οποίων της πηγής Pierval.

- 24 Η Επιτροπή φρονεί σχετικά ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη σοβαρής και άμεσης βλάβης σε βάρος τους που να προκύπτει από την απόφαση. Η καθής υποστηρίζει ειδικότερα ότι η μεταβίβαση τμήματος της περιουσίας μιας επιχειρήσεως δεν μπορεί να αποτελέσει από μόνη της βλάβη για τους μισθωτούς της παρά μόνον αν η ενέργεια αυτή οδηγεί αναγκαστικά σε διακύβευση ειδικού συμφέροντός τους, όπως η απώλεια των θέσεων εργασίας τους, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Καθόσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με τη ζημία την οποία θα υποστούν ειδικότερα οι μισθωτοί της επιχειρήσεως Pierval από τη μεταβίβαση, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι δεν είναι βέβαιο ότι η μεταβίβαση της επιχειρήσεως θα επιφέρει κατ' ανάγκη την καταγγελία της συλλογικής συμβάσεως και ότι, εν πάση περιπτώσει, μια τέτοια συμφωνία συνεχίζει να εφαρμόζεται επί ένα έτος ή μέχρι ενάρξεως της ισχύος συμφωνίας αντικαταστάσεώς της, ενώ αν δεν συναφθεί καμιά συμφωνία κατά το έτος που έπεται της μεταβίβασεως της επιχειρήσεως, οι μισθωτοί διατηρούν τα ατομικά πλεονεκτήματα που κατέκτησαν κατ' εφαρμογή της συμφωνίας που συνήφθη πριν από τη μεταβίβαση. Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή τονίζει ότι οι συλλογικές συμβάσεις μπορούν επίσης να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελίας από τη διεύθυνση της Vittel, ακόμη και στην περίπτωση που δεν θα πωλείτο η εγκατάσταση του Pierval. Από αυτό προκύπτει, κατά την Επιτροπή, ότι η καταγγελία αυτών των συμβάσεων δεν συνιστά συνέπεια που συνδέεται στενά με τη μεταβίβαση της επιχειρήσεως του Pierval και, επομένως, η βλάβη για τους μισθωτούς της επιχειρήσεως αυτής δεν είναι ούτε βεβαία ούτε άμεση.
- 25 Σχετικά με το θέμα αυτό πρέπει να υπομνησθεί, προεισαγωγικά, ότι, όπως δέχθηκε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου με την προαναφερθείσα διάταξη του της 15ης Δεκεμβρίου 1992, μια απόφαση εγκρίσεως συγκεντρώσεως δεν έχει καταρχήν συνέπειες για τα δικαιώματα των μισθωτών της επιχειρήσεως που αποτελεί το αντικείμενο μεταβίβασεως κυριότητας λόγω της συγκεντρώσεως. Εν προκειμένω πρέπει όμως να ερευνηθεί αν η σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη που επικαλούνται οι αιτούσες είναι, αφενός μεν, επαρκώς βεβαία για να δικαιολογήσει τη λήψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων και αν, αφετέρου, έχει άμεσο αιτιώδη σύνδεσμο με την απόφαση.
- 26 Καθόσον αφορά τη βλάβη που θα υποστούν οι μισθωτοί της εταιρίας Vittel, γενικά, επειδή η μεταβίβαση της εγκαταστάσεως του Pierval θα προσβάλει το «δικαίωμά τους να διατηρηθεί η περιουσία της επιχειρήσεως», πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν κατά τι η μείωση της περιουσίας της επιχειρήσεως Vittel, λόγω της μεταβίβασεως της εγκαταστάσεως του Pierval, θα μπορούσε εκ πρώτης όψεως να δημιουργήσει κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας στην εταιρία. Σχετικά, οι αιτούσες, οι οποίες δεν επικαλέστηκαν κανένα ιδιαίτερο περιστατικό ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί βέβαιος και άμεσος ο κίνδυνος της βλάβης που θα

υποστούν οι μισθωτοί της Vittel από τη μεταβίβαση, περιορίζονται να προβάλουν τον ισχυρισμό ότι το οικονομικό αντάλλαγμα της μεταβιβάσεως είναι μηδαμινό. Είναι δεδομένο ότι το τίμημα για τη μεταβίβαση της εγκαταστάσεως του Pierval, έστω και αν μπορεί να χαρακτηριστεί μηδαμινό, δεν προκύπτει από την απόφαση, αλλά αποτελεί το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων που διεξήγαγε η Nestlé με την Castel για τη μεταβίβαση όλου του ενεργητικού που δεσμεύτηκε να πωλήσει η Nestlé.

- 27 Καθόσον αφορά τη βλάβη που θα προκύψει από το ότι οι μισθωτοί της Pierval δεν θα μπορούν πλέον να απολαμβάνουν τα σημαντικά κοινωνικά πλεονεκτήματα που τους αναγνωρίζονται είτε από την ατομική τους σύμβαση είτε από την ισχύουσα συλλογική σύμβαση στην εταιρεία Vittel, πρέπει να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι δυνάμει των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 171), ο προς τον η μεταβίβαση αναλαμβάνει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν για τον μεταβιβαζόμενα βάσει συμβάσεως εργασίας ή σχέσεως εργασίας η οποία υφίσταται κατά την ημερομηνία της μεταβιβάσεως.
- 28 Δεύτερον, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, κατά το άρθρο L 132-8 του γαλλικού κώδικα εργασίας, το οποίο επικαλέστηκαν οι διάδικοι κατά τη διαδικασία, κάθε συμφωνία ή κάθε συλλογική σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μπορεί να καταγγελθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη υπό τους όρους που προβλέπονται στη συμφωνία ή τη σύμβαση. Όσον αφορά ειδικότερα την καταγγελία συμφωνίας ή συμβάσεως σε συγκεκριμένη επιχείρηση λόγω ιδίως συγχωνεύσεως, εκχωρήσεως ή διασπάσεως, η ίδια διάταξη προβλέπει ότι η συμφωνία ή η σύμβαση συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα μέχρις ενάρεξως της ισχύος της νέας συμφωνίας ή συμβάσεως ή, άλλως, για διάστημα τουλάχιστον ενός έτους, εννοείται δε ότι οι ενδιαφερόμενοι μισθωτοί διατηρούν τα ατομικά πλεονεκτήματα που απέκτησαν αν δεν αντικαταστάθηκε εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας η συμφωνία ή η σύμβαση που καταγγέλθηκε.
- 29 Από τα στοιχεία της δικογραφίας και, ειδικότερα, από την παρέμβαση του προέδρου της comité central d'entreprise de Vittel κατά τη συνεδρίασή της της 26ης Φεβρουαρίου 1993 (συνημιμένο 4 στην αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων), προκύπτει ότι η συλλογική συμφωνία θα συνεχίσει να εφαρμόζεται

στη νέα εταιρία. Όσον αφορά τις συλλογικές συμβάσεις, αυτές θα συνεχίσουν να εφαρμόζονται υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το προαναφερθέν άρθρο L 132-8 του κώδικα εργασίας.

- 30 Ενόψει των προηγουμένων σκέψεων πρέπει να διαπιστωθεί, πρώτον, ότι κάθε συμβαλλόμενος σε συλλογική σύμβαση ή συμφωνία έχει τη δυνατότητα να την καταγγείλει και, δεύτερον, ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεως, όπως εν προκειμένω, καμιά νομοθετική ή άλλη διάταξη δεν επιβάλλει την καταγγελία ή οποιαδήποτε τροποποίηση της ισχύουσας συμφωνίας ή συμβάσεως. Πρέπει επίσης να τονισθεί ότι, αν, παρά τούτα, αμφισβητηθεί η εφαρμογή τέτοιας συμφωνίας ή συμβάσεως, οι διατάξεις του γαλλικού δικαίου (άρθρο L 132-8, έβδομο εδάφιο, του κώδικα εργασίας) προβλέπουν όμοιο σύστημα με εκείνο που εφαρμόζεται για την καταγγελία από ένα ή περισσότερα από τα συμβαλλόμενα μέρη.
- 31 Από αυτό προκύπτει ότι, και αν ακόμη υποτεθεί ότι η προβαλλόμενη βλάβη, δηλαδή η απώλεια σε βάρος των μισθωτών της εγκαταστάσεως του Pierval των πλεονεκτημάτων που προβλέπονται από τη συλλογική σύμβαση που ισχύει στην επιχείρηση Vittel, είναι επαρκώς βεβαία, η βλάβη αυτή δεν προκύπτει πάσως άμεσα από την απόφαση της Επιτροπής. Πράγματι, όπως η απόφαση δεν επιβάλλει την καταγγελία από τους νέους εργοδότες της συλλογικής συμβάσεως που ισχύει για τους μισθωτούς της Pierval, έτσι και η ενδεχόμενη αναστολή της μεταβίβασης της Pierval δεν θα εξασφαλίσει οποιαδήποτε προστασία κατά της δυνατότητας καταγγελίας, υπό τους όρους που προβλέπει ο νόμος, της ισχύουσας συλλογικής συμβάσεως.
- 32 Κατόπιν αυτών και χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν οι ισχυρισμοί που προβάλλουν οι αιτούσες υπέρ του εκ πρώτης όψεως βασίμου της προσφυγής τους στην κύρια δίκη πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που επιτρέπουν, κατά νόμο, να χορηγηθούν τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα και ότι η αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) **Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.**
- 2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 6 Ιουλίου 1993.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça